

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: هانس شپرینگ شتاین
برگردان از: حمید بهشتی
۳۰ جولای ۲۰۱۳

تکرار افغانستان در سوریه

این بیم که کشمکش سوریه تبدیل به تکرار افغانستان گردد همانگونه که گزارشات مربوط به دخالت سایر کشورها در سوریه نشان می دهند مدت هاست که به وقوع پیوسته است.

تانکها مانع خاموش کردن آتش جنگ اند

هنگامی که رئیس جمهور سوریه بشار الاسد در باره دخالت کشورهای خارجی در کشورش سخن می گوید این را به ترس او و باورش به تئوری توطئه تلقی می کنند. مدارکی که عرضه می گردند را نیز کم بها می گیرند. در حالی که مدت هاست آشکار گشته است که این جنگ از خارج تحریک گشته و در سوریه و علیه این کشور صورت می گیرد. اسناد بسیاری نیز برای آن وجود داشته و بارها نیز عرضه گشته اند، از جمله توسط «یوآخیم گیلارد» و پس از او نیز دلایل دیگری به دست آمده اند که نشان می دهند غرب و کشورهای عربی متحدش در سوریه دخالت نموده و نفراتی را برای جنگ بدانجا می فرستند. این است که می توان گفت بیم «افغانی شدن» سوریه مدت هاست به وقوع پیوسته است. «سکوت سنیوارت» از خبرگزاری خصوصی «ستراتفور» در گزارشی که در ۳۱ جنوری ۲۰۱۳ منتشر نمود عبارت «حمله نیروهای خارجی به سوریه» را به کار برد. او در باره عواقب این حمله فکر می کند. به نظر او خلاف لیبیا و مالی، غرب با استفاده از همکاران عرب خود، این بار راه میانه ای را برگزیده و به طور غیر مستقیم حمله نموده است. «بیش از یک سال است که کشورهایی مانند امریکا، ترکیه، عربستان سعودی، قطر و ممالک اروپائی به شورشیان سوری کمک می رسانند». وی می افزاید این کمک ها شامل اند بر کمک های انساندوستانه، اغذیه، خدمات پزشکی برای پناهجویان و تجهیزات نظامی مانند رادیو و جلیقه ضد گلوله. به طوری که تحقیقات در مورد تسلیحاتی که

شورشیان به کار می‌برند که «ستوارت» نیز در ویدیوهایی که به دستش رسیده اند نشان داده است، شورشیان فقط از تسلیحاتی که از ارتش سوریه به دست آورده اند، استفاده نمی‌کنند. از جمله تسلیحاتی که آنها به کار می‌برند از کرواسی به دست آنها رسیده، تفنگ های اتریشی و نارنجک های ساخت سوئیس که با پول کشورهای عربی تهیه شده اند می‌باشند. تنوع و تراکم تسلیحات مزبور نشانگر این است که نمی‌تواند اتفاقی به دست آنها رسیده باشد.

در نظر تحلیل گران «ستراتفور» دخالتی که در سوریه می‌شود به سطح حمایت از مجاهدین در افغانستان در مقابله با ارتش شوروی رسیده است. کمک‌هایی که می‌شوند نه فقط در زمینه آموزش نظامی و توسط دستگاه جاسوسی صورت می‌گیرند بلکه در زمینه جنگ افزاری که مبدأ آن های روشن است، نیز می‌باشد. «این نیز جالب است که در سوریه مانند افغانستان، دو تا از مهم ترین پشتیبانان واشنگتن و ریاض می‌باشند» که با قدرت های منطقه‌ای نظیر ترکیه، اردن، قطر و ممالک متحده عربی همکاری دارند. اینجا نیز مانند افغانستان گروه های جهادی مانند «جبهه النور» از جانب عربستان سعودی، قطر و امارات کمک دریافت می‌نمایند. به همین جهت آنها به لحاظ افراطی شدنشان در طول زمان «قدرتی هستند که در آینده باید روی آنها حساب کرد».

ریگان و مجاهدان

حمایت شدن جهادیون در سوریه، از جمله گروه «جبهه النور» که در عراق علیه نیروهای امریکا می‌جنگیدند، به نفع عربستان سعودی است. «ستوارت» می‌افزاید: انتظار عربستان این است که به کمک آنها نفوذ ایران در منطقه شکسته شده و رژیم سنی در سوریه بر سر کار آید. به موازات آن دربار سعودی با این کار نشان می‌دهد که انتقاداتی که از داخل به آن کشور می‌شود که بسیار غریزه و دنیوی گشته است، اشتباه بوده و به مسلمانان در مبارزاتی که می‌کنند یاری می‌رساند. علاوه بر آن به نظر تحلیل گران «ستراتفور» سعودی ها از موقعیت استفاده کرده و افراطیون خود را به سوریه می‌فرستند تا «آنجا بجنگند و احتمالاً کشته شوند». «با توجه به شمار زیاد بیکاران و افراد دارای وقت زیاد و جوانان رادیکال، جهاد در سوریه نقش سوپاپ اطمینان را دارد، همانگونه که در عراق، چین، بوزنین، و افغانستان نیز داشت». اما سعودی ها فقط جوانان ناآرام خود را بسیج نمی‌کنند، بلکه طبق اطلاعات «ستراتفور» سعودی ها برای استفاده از جوانان یمنی و آموزش آنها در کمپ های نظامی ترکیه و ارسال آنها به سوریه نیز اقدام می‌نمایند. جوانان یمنی برای رفتن به سوریه مشکلی نداشته و در صورت زنده ماندن و بازگشت بورس تحصیلی دریافت می‌نمایند.

«ستوارت» نسبت به تکنیک داروییستی سعودی ها اعلام خطر می‌نمایند. زیرا جهادیون زنده مانده، در آینده هسته ای نظامی را تشکیل خواهند داد که سعودی ها در داخل کشور خود، با آنها مواجه خواهند گشت. زیرا بازماندگان جهادی همانگونه که پس از جنگ در افغانستان و عقب نشینی قوای شوروی در سال ۱۹۹۲ نشان داد برای ثبات در سوریه

مشکل را خواهند بود. نمونه دیگر، لیبیا است که جهادیون نه فقط برای درون آن کشور، خطرناک می باشند، بلکه منافع کشورهای مجاور را نیز تهدید نموده و تبدیل به مشکلی منطقه ئی گشته اند، همانگونه که وقایع مالی و الجزایر نشان داده است. به نظر «ستیوارت» «در صورت حمله به سوریه تأثیرات مشابه طولانی مدت و گسترده ای را می توان انتظار داشت».

در سایت انگلیسی پراودا در ۶ فیبروری ۲۰۱۳ مطلبی بود حاکی از این که سفیر عربستان سعودی در اردن «فهد بن عبدالمحسن الزید» در مصاحبه ای با روزنامه «الحیات» تأیید نموده بود که نفرات سعودی در سوریه علیه اسد می جنگند. ولی مطابق اطلاعات نویسنده، دیپلمات مزبور چنین چیزی به آن رونامه نگفته بود. او فقط این را گفته بود که در زمان حاضر ۲۵۰۰ سعودی در سوریه زندگی کرده و تعداد اندکی از آنها دستگیر شده اند. (مأخذ: الحیات، ۳ فیبروری ۲۰۱۳). اما از دسمبر ۲۰۱۲ اطلاعاتی در دست است که عربستان سعودی ۱۰۰ مجرم را که به خاطر قاچاق مواد مخدر، قتل یا تجاوز به عنف محکوم به مرگ شده بوده اند آزاد نموده و به سوریه فرستاده است تا در آنجا به دستجات مسلح بپیوندند. «کریستف لهن» در وبسایت خود به این موضوع پرداخته است.

در باره ارسال جنگ افزار از جانب عربستان سعودی به شورشیان سوریه مدت هاست گزارش می شود. در مارچ ۲۰۱۲ روزنامه المانی «دی ولت» گزارش کرد که به گفته یکی از دیپلمات های برجسته عربی، عربستان سعودی از طریق اردن به ارتش آزاد سوریه کالاهای نظامی ارسال داشته بود. در دسمبر ۲۰۱۲ خبرگزاری فارس نیوز گزارش نمود که عربستان سعودی از طریق عراق مهمات و تسلیحات نظامی به سوریه می رساند.

این را که دربار سعودی در جنگ علیه سوریه و در سوریه دخالت دارد، ولیعهد و وزیر جنگ این کشور «سلمان بن عبدالعزیز» در کنفرانس سازمان همکاری های اسلامی در ۶ فیبروری ۲۰۱۳ در قاهره تأیید نمود. وی به نمایندگی از «سلطان عبدالله» از جامعه بین الملل و از شورای امنیت سازمان ملل خواهان تغییر نظام در سوریه با استفاده از کلیه امکانات موجود گشت. این را که علاوه بر آنچه تا کنون شده از چه امکانات دیگری باید استفاده شود شاهزاده «تورکی الفیصل السعود» به خبرنگار روزنامه «اف. ای. زد.» در جنوری ۲۰۱۳ اظهار نمود: «موشک های ضد تانک، موشک های زمین به هوا و تسلیحات مقابله با بمب افکن». همین شاهزاده سعودی که جهادیون سوریه را «نیکان» ارزیابی می کند، از سال ۱۹۷۷ تا ۲۰۰۱ رئیس مهم ترین سازمان جاسوسی برون مرزی عربستان بوده و در مسلح نمودن مجاهدین افغانستان نقش اساسی را بر عهده داشته است.

تمامی آنچه تا کنون گفته شد بدون حمایت کشورهای تعیین کننده غرب، به ویژه امریکا صورت نمی گیرند. در این باره نیز بارها گزارش شده است. به طوری که روزنامه اسرائیلی «هآرتص» در جولای ۲۰۱۲ در گزارشی به نقل از «سوگلی سازمان سیا» شاهزاده «بندربین سلطان» که گفته می شود مبانی نظام آتی سوریه را طرح ریزی کرده است، چنین نوشته: «سیاست عربستان سعودی در ارتباط با سوریه به دقت با ایالات متحده امریکا هماهنگ می شود». هدفی را که با این کار این دو کشور همانند اسرائیل دنبال می کنند جدا نمودن ایران از مهم ترین پایگاه عربی آن کشور و تضعیف تسلیحات حزب الله می باشد.

ناگفته نماند که اسد در اکتوبر ۲۰۱۱ در مصاحبه ای با روزنامه انگلیسی تلگراف اظهار کرده بود: «آیا شما خواهان افغانستان دیگری هستید؟ - و آیا شما خواهان ده افغانستان دیگر هستید؟» اظهارهای او نسبت به پیامدهای حمله به سوریه مطابق معمول به تهدید از جانب وی ارزیابی شد.

منبع: سایت روزنامه فرایتاگ - ۶ فیروری ۲۰۱۳

<http://www.freitag.de/autoren/hans-springstein/afghanistan-reloaded>